

МІЙ ПРАДІД -
ГЕРОЙ

Творча робота

Василевської Єлизавети, учениці 7-В класу
Харківської гімназії №6 «Маріїнська гімназія»

2020 рік

Мій прадід – герой

Одним із тих, хто наблизив нашу перемогу над фашистами, був мій прадід – Жиленков Дмитро Єгорович. Він добровільно пішов на фронт.

На війні він був зв'язківцем. Це такі люди, які призначені для забезпечення зв'язку й управління військами. За відсутності апаратних зв'язку спілкування організовувалося між стаціонарними вузлами зв'язку великих формувань (від дивізії, армійського корпусу) до підлеглих військ, де зв'язківці розгортали польову телефонну мережу чи польові радіостанції.

Один раз, коли мій прадід із двома друзями сиділи у землянці і прокладали зв'язок, німці напали на них та взяли в оточення. Коли прийшло підкріплення і наші війська змусили німців відступити, лише мій прадід дивом залишився живий.

За свою службу на війні прадід отримав багато нагород: орден «Червоної зірки», два ордени «Слави» першої і другої ступенів (радянський військовий орден, який швидко завоював величезну популярність серед воїнів червоної армії, а його кавалери — заслужену пошану в народі). Один із орденів «Слави» він отримав за участь у бою під Курською дугою, що тривав із 5 липня по 23 серпня 1943 року і був однією з ключових битв Другої світової війни. Орден «Червоної зірки» (один із перших радянських військових орденів), яким за статутом нагороджувались військовослужбовці, співробітники органів державної безпеки та інші громадяни СРСР, а також військові частини тощо, то його мій прадід Дмитро Єгорович отримав як військовослужбовець.

На жаль, я дізналася про ці події не з вуст мого прадіда, мені розповіли родичі, але для нашої родини Жиленков Дмитро Єгорович – справжній герой!